

prima instanță: V.Orîndaș
instanța de apel: Gh. Crețu, A.Pohopol, A.Doga

dosarul nr. 2rac-234/13

Î N C H E I E R E

22 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac
Tatiana Vieru, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe acțiuni „Termocom”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa pentru construcție de locuințe nr.81 împotriva Societății pe acțiuni „Termocom” privind încasarea sumei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe acțiuni „Termocom” și menținută hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 15 decembrie 2010,

c o n s t a t ă

La 24 noiembrie 2011, CCL nr. 81 a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termocom” privind compensarea cheltuielilor suportate la procurarea-instalarea contorului termic, prin compensarea reciprocă a creanțelor în mărime de 13 500 lei.

În susținerea cererii reclamantul a indicat că, în baza contractului din 18 iulie 2002 și acordurilor adiționale din 28 iulie 2006 și 20 octombrie 2008 a stabilit cu pîrîtul relații de livrare a energiei termice pe o perioadă îndelungată.

Menționează reclamantul că, CCL nr. 81 a instalat din contul său contor termic, la cerința SA „Termocom”, achitînd suma de 13 500 lei. Însă, cu toate că reprezentanții pîrîtului au semnat actul de recepționare a aparatului de evidență după montare din 04 iulie 2001, actul pentru punerea în funcțiune a aparatului de evidență a energiei termice din 10 noiembrie 2001 și au plombat contorul, ultimul refuză să-i achite cheltuielile suportate pentru instalarea contorului indicat.

Susține reclamantul că pe parcursul mai multor ani reprezentanții SA „Termocom” promiteau restituirea sumei, dar din diferite motive nu au achitat-o nici pînă în prezent. La 24 iulie 2006 reprezentantul serviciului de contabilitate a SA „Termocom” a propus semnarea unei scrisori de garanție pentru achitarea datoriei existente, din care a fost dedus costul contorului în sumă de 13 500 lei, și s-a scris “modificare veridică”, fiind aplicată semnătura și scrisă data scrisorii de garanție, cu anexarea acesteia.

A mai menționat că, suma respectivă a fost indicată și în listele consumatorilor, semnate de părți, la 31 iulie 2006, precum și în obligațiunea de garanție din 28 iulie 2006. La 01 iulie 2009 SA „Termocom” a expediat în adresa CCL nr. 81 scrisoarea nr. 79/5555, prin care din nou a recunoscut existența datoriei suportate de membrii cooperativei la procurarea și instalarea contorului termic, totodată indicînd că nu a fost elaborat mecanismul de compensare a acestor cheltuieli.

Mai indică faptul că, în cadrul examinării acțiunii SA „Termocom” împotriva CCL nr.81 privind încasarea datoriei, CCL nr.81 a achitat datoria solicitată, iar SA „Termocom” a renunțat la acțiune. Astfel, pîrîtul a săvîrșit de nenumerate ori acțiuni care denotă recunoașterea datoriei, dar continuă să indice suma datoriei în calculele efectuate și prezentate spre achitare.

Consideră reclamantul că, conform prevederilor Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 191 din 19 februarie 2002, pîrîtul în calitate de furnizor este obligat să suporte cheltuielile de instalare a contorului termic.

Cere reclamantul, recunoașterea dreptului CCL nr. 81 la compensarea cheltuielilor suportate la procurarea-instalarea contorului termic din contul SA „Termocom” prin compensarea reciprocă a creanțelor neechivalente în mărime de 13 500 lei; obligarea SA „Termocom” să efectueze recalcularea datoriei prin reducerea sumei de 13 500 lei din calculele achitărilor reciproce, și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 15 decembrie 2010 acțiunea a fost admisă. S-a obligat SA „Termocom” să efectueze recalcularea prin reducerea sumei de 13 500 lei din calculele achitărilor reciproce.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SA „Termocom” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2012 a fost respins apelul declarat de SA „Termocom” și menținută hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție Chișinău din 15 decembrie 2010.

La 14 martie 2013 SA „Termocom” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Verificând legalitatea hotărârilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SA „Termocom” urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SA „Termocom” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „Termocom”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Termocom” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi